

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță de urgență privind combaterea acțiunilor speculative și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere că, în contextul economic și geopolitic actual, pentru a preîntâmpina eventuale situații de criză, penurii sau creșteri nejustificate ale prețurilor unor produse și/sau servicii considerate esențiale pentru sănătatea, siguranța și integritatea cetățenilor, este necesară completarea cadrului legislativ actual. Deși, în mod normal, economia de piață se bazează pe interacțiunea dintre cerere și ofertă, care determină prețurile bunurilor și serviciilor, în anumite situații bine justificate, precum de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, starea de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative, este necesar ca statul să intervină pentru a asigura buna funcționare a economiei, în interesul cetățenilor săi,

Luând în considerare faptul că elementele descrise mai sus constituie împrejurări extraordinare care, în contextul prezentat, impun intervenția legislativă urgentă, în lipsa acesteia, existând riscul afectării bunei funcționări a pieței, dar și a prelungirii stării de incertitudine juridică cu impact negativ asupra posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității sau a capacității de inovare a companiilor, cu efecte negative asupra interesului public, este necesar ca acțiunile speculative să fie combătute prin măsurile cuprinse în prezenta ordonanță de urgență,

Astfel, prezentul proiect de act normativ are ca scop crearea unui cadru legislativ general care să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și buna funcționare a pieței interne, fiind reglementate aspecte referitoare la protejarea directă sau indirectă a consumatorilor împotriva unor majorări nejustificate de prețuri și disfuncționalități evidente ale pieței, în perioadele de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, stare de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative,

Având în vedere că, în prezent, la nivel național, domeniul combaterii concurenței neloiale este reglementat de o serie de acte normative ce transpun directive europene (Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă, republicată, ce transpune prevederile Directivei 2006/114/CE, Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, ce transpune prevederile Directivei 2005/29/CE, Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, ce transpune prevederile directivei 2008/95/CE, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 25/2019 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ce transpune prevederile Directivei 2016/943/CE etc.), precum și de Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, act normativ revizuit

anterior în două situații distincte, respectiv prin Legea nr. 298/2001¹ și prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014², aprobată ulterior prin Legea nr. 117/2015³. În ambele situații, cadrul de reglementare a fost consolidat, astfel încât actul normativ rezultat să includă recomandările formulate de către experții Băncii Mondiale, mediului juridic și economic, corespunzând principiilor Uniunii Europene. Autoritatea administrativă autonomă desemnată să gestioneze aplicarea prevederilor Legii nr. 11/1991, în limita competențelor stabilite în cuprinsul acestui act normativ, este Consiliul Concurenței,

Luând în considerare că, în contextul pandemic actual, generat de apariția virusului COVID – 19, activitatea economică a anumitor sectoare de interes (ex.: alimentară, farmaceutică) a cunoscut la nivel național, o serie de transformări și oscilații, care au dat naștere necesității reglementării cu precădere și în regim de urgență, a situațiilor în care apar frecvent decalaje semnificative de negociere și practici specifice, prin care anumite companii își folosesc poziția de piață în detrimentul altora,

Având în vedere și necesitatea asigurării bunei funcționalități a pieței produselor și serviciilor și a unui nivel adecvat de protecție a consumatorilor cu privire la practicile comerciale care pot aduce atingere intereselor economice ale acestora, în vederea garantării existenței unui mecanism care să asigure posibilitatea combaterii acțiunilor speculative ale operatorilor economici în situații excepționale, cum ar fi starea de urgență, starea de alertă, starea de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate, starea de război, starea de asediu sau alte situații de criză identificate explicit prin acte normative, astfel că toate acestea pot duce la o destabilizare a pieței naționale,

Ținând cont de toate aceste aspecte și luând în considerare beneficiul public generat de stabilirea unui cadru legislativ corespunzător, care să asigure certitudine juridică, de natură să crească încrederea consumatorilor, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general, precum și în considerarea faptului că, în practica de soluționare a practicilor de concurență neloială din ultimii ani, Consiliul Concurenței a identificat o serie de aspecte ce reclamă o reglementare suplimentară, în sensul clarificării și completării textului de lege, atât din perspectivă procedurală, cât și din perspectiva explicitării câmpului contravențional, se au în vedere o serie de completări și modificări ale actualului cadru legal, al combaterii concurenței neloiale.

Având în vedere că elementele descrise mai sus constituie împrejurări extraordinare care, în contextul prezentat, impun intervenția legislativă urgentă, în lipsa acesteia, existând riscul afectării bunei funcționări a pieței, dar și a prelungirii stării de incertitudine juridică cu impact negativ asupra posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității sau a capacității de inovare a companiilor, cu efecte negative asupra interesului public,

¹ Pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial nr. 313/12.06.2001;

² Pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial nr. 586/6.08.2014;

³ Privind aprobarea OG nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței;

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I Obiectul și domeniul de reglementare

Art. 1

(1) În scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a unei bune funcționări a pieței interne, prin prezenta ordonanță de urgență sunt reglementate aspecte referitoare la protejarea directă sau indirectă a consumatorilor împotriva unor majorări nejustificate de prețuri și disfuncționalități evidente ale pieței, în perioadele de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, starea de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative.

(2) În vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (1), Guvernul României, stabilește, prin hotărâre de Guvern, pentru o perioadă determinată de timp, produsele sau categoriile de produse și/sau serviciile considerate în situație de risc speculativ ce pot afecta buna funcționare a economiei sau bunăstarea consumatorului, și detaliază procedura de analiză, aplicare și colaborare dintre Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Consiliul Concurenței, Agenția Națională de Administrare Fiscală și alte autorități sau instituții publice competente pentru punerea în aplicare a prevederilor hotărârii de Guvern.

(3) Pentru produsele sau categoriile de produse și/sau serviciile identificate potrivit prevederilor alin. (2), sunt interzise:

- a) practicarea unor prețuri nejustificat de mari;
- b) limitarea producției sau a vânzărilor;
- c) acumularea de mărfuri în scopul creării unui deficit pe piața internă și revânzării lor ulterioare la un preț crescut în mod artificial.

(4) În hotărârea de Guvern prevăzută la alin. (2), pentru perioada stabilită, în vederea evaluării incidenței interdicțiilor prevăzute la alin. (3), sunt avute în vedere criteriile precum: marjele intermediare de profit pentru produsul și/sau serviciul respectiv, pentru a analiza o majorare disproporționată față de cheltuieli; distribuția produselor printr-un lanț care cuprinde mai mulți intermediari decât în mod uzual, fără ca acesta să sufere vreo transformare, cu scopul de majorare a prețului; limitarea nejustificată a producției și/sau a vânzărilor, care a avut ca efect stoparea/diminuarea semnificativă a aprovizionării pieței interne în lipsa unor factori economici sau de altă natură care să justifice o astfel de limitare/stopare.

Art. 2

(1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va pune în aplicare dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență în situația în care faptele incriminate de aceasta vizează în mod direct consumatorul, persoana fizică, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția

consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul săvârșirii faptelor care constituie încălcări ale dispozițiilor art. 1 alin. (3) față de alte întreprinderi, competența de instrumentare și aplicare a sancțiunilor contravenționale corespunzătoare aparține Consiliului Concurenței, în condițiile Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cele două autorități vor colabora îndeaproape și vor face schimb de informații cu privire la posibilele încălcări identificate.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când faptele identificate sunt săvârșite în asemenea condiții încât să reprezinte practici anticoncurențiale prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau art. 101 sau 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

Art. 3

(1) La cererea Guvernului României, adresată în situații excepționale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Consiliul Concurenței, în aplicarea dispozițiilor art.34 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, va putea asista, prin inspectorii de concurență desemnați, alte autorități și instituții publice în exercitarea atribuțiilor de control ale acestora. Dispozițiile prezentului alineat nu sunt incidente în cazul în care autoritatea de concurență investighează pentru motive similare practici anticoncurențiale privind produsele și/sau serviciile prevăzute la art. 1 alin. (2).

(2) Fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a prevederilor art. 101 și 102 Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, Consiliul Concurenței va putea declanșa o cercetare aprofundată în conformitate cu prevederile Regulamentului privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială în cazul în care Guvernul României va sesiza, în condițiile art. 1 alin. (2), autoritatea de concurență cu privire la posibila incidență a art. 1 alin. (3).

Art. 4

(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală va pune la dispoziția Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Consiliului Concurenței, cu celeritate, toate datele solicitate cu privire la întreprinderile care desfășoară activitate pe teritoriul României, pe care le are la dispoziție sau pe care le-a obținut în urma controalelor efectuate în vederea aplicării prezentei ordonanțe de urgență sau a celor efectuate potrivit atribuțiilor sale prevăzute în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mecanismul de colaborare se detaliază într-un protocol de colaborare interinstituțional care va prevedea modalitatea de schimb obligatoriu de date și interoperabilitatea cu bazele de date ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Capitolul II Dispoziții privind modificarea și completarea unor acte normative

Art. 5

Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 1

(1) Prezenta lege are drept scop asigurarea unei concurențe loiale, cu respectarea uzanțelor cinstite și a principiului general al bunei-credințe, pentru protejarea interesului legitim public și/sau privat, prin aplicarea normelor de drept contravențional, penal sau civil, după caz.

(2) Întreprinderile au obligația să acționeze cu respectarea uzanțelor cinstite, în conformitate cu principiul general al bunei - credințe și cu prezenta lege.

(3) Dispozițiile prezentei legi se aplică întreprinderilor și persoanelor fizice, române sau străine, care săvârșesc practici de concurență neloială pe teritoriul României.”

2. Articolul 1¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Art. 1¹

În înțelesul legii, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *concurență loială* - situația de piață, în care fiecare întreprindere încearcă să obțină simultan vânzări, profit și/sau cotă de piață, oferind cea mai bună combinație practică de prețuri, calitate și servicii conexe, cu respectarea uzanțelor cinstite și a principiului general al bunei-credințe;

b) *practici comerciale* - acțiunea, omisiunea, demersul sau comunicarea comercială a unei întreprinderi, realizată în legătură directă cu producerea, furnizarea, promovarea și comercializarea unui produs sau a unui serviciu;

c) *uzanțe cinstite* - ansamblu de practici sau reguli general recunoscute care se aplică în relațiile comerciale dintre întreprinderi, în scopul prevenirii încălcării drepturilor și intereselor legitime private ale acestora;

d) *poziție superioară de negociere* - situația în care se află o întreprindere care nu este dominantă conform prevederilor art. 6 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situație determinată de caracteristici ale pieței, în măsură să favorizeze apariția unor dezechilibre semnificative generate de factori precum structura specifică a lanțului de producție sau de distribuție, vulnerabilitatea față de factori externi, perisabilitatea sau sezonalitatea și de relația specifică dintre aceasta și alte întreprinderi care desfășoară activitate pe piețe diferite, relație analizată în baza următoarelor criterii cumulative:

1. existența unui raport dezechilibrat de forțe, ca urmare a unor elemente precum cota de piață sau notorietatea mărcii;

2. importanța relației comerciale pentru activitatea celeilalte întreprinderi, ca urmare a unor elemente precum ponderea semnificativă a vânzărilor sau a achizițiilor sale în activitatea celeilalte întreprinderi, rolul critic al produselor sau serviciilor sale pentru derularea activității celeilalte întreprinderi sau existența unor investiții semnificative din partea acesteia din urmă, realizate în vederea onorării raporturilor comerciale stabilite;
3. absența unei soluții alternative echivalente pentru cealaltă întreprindere.
 - e) *secret comercial* - informațiile care îndeplinesc cumulativ următoarele cerințe:
 1. sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;
 2. au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;
 3. au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;
 - f) *deținătorul secretului comercial* - orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;
 - g) *întreprindere* - definită conform art. 2 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - h) *angajat* – persoană fizică ce a avut sau are calitatea de salariat, reprezentant sau colaborator extern al unei întreprinderi;
 - i) *sesizare* – petiție/reclamație formulată în scris de către o persoană fizică sau juridică având ca obiect posibile practici de concurență neloială;
 - j) *informații confidențiale* – orice informații, altele decât secretele comerciale, a căror dezvăluire neautorizată este de natură să producă daune unei întreprinderi.

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 2

- (1) Constituie concurență neloială, în sensul prezentei legi și sunt interzise practicile comerciale ale întreprinderii și/sau ale angajatului care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei - credințe și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii altor întreprinderi, precum:
 - a) denigrarea unei întreprinderi concurente sau a produselor/serviciilor sale, de natură să îi lezeze interesele legitime, realizată prin comunicarea ori răspândirea de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat, de informații care nu corespund realității;
 - b) deturnarea clientelei unei întreprinderi concurente de către un fost sau actual angajat, prin folosirea unor informații despre care acesta avea cunoștință la momentul săvârșirii faptei că reprezintă secrete comerciale sau informații confidențiale și a căror dezvăluire poate dăuna semnificativ intereselor acelei întreprinderi;
 - c) discreditarea activității unei întreprinderi concurente sau a produselor și serviciilor sale, realizată de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat, prin recurgerea la acțiuni menite să atragă pierderea bunei reputații sau a credibilității acesteia, prin alte mijloace decât cele prevăzute la lit. a);

(2) În perioadele de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, starea de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative, pentru produsele sau categoriile de produse și/sau serviciile stabilite ca fiind în situație de risc speculativ prin hotărâre de Guvern, sunt interzise practicile de concurență neloială care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al buneii credințe, săvârșite de întreprinderi față de alte întreprinderi, care constau în: practicarea unor prețuri nejustificat de mari, limitarea producției sau a vânzărilor, acumularea de mărfuri în scopul creării unui deficit pe piața internă și revânzării lor ulterioare la un preț crescut în mod artificial. Consiliul Concurenței va stabili, prin regulament, procedura rapidă de constatare și sancționare a practicilor prevăzute la prezentul alineat.

(3) Este, de asemenea, practică de concurență neloială care contravine uzanțelor cinstite și principiului general al buneii credințe, exploatarea poziției superioare de negociere a unei întreprinderi față de o altă întreprindere cu care s-a aflat sau se află într-o relație comercială de natură să îi producă acesteia din urmă un prejudiciu semnificativ și să afecteze concurența normală de pe piață, realizată prin acțiuni sau inacțiuni precum: refuzul nejustificat de a furniza sau de a cumpăra bunuri sau servicii, nerespectarea clauzelor contractuale privind plata, furnizarea sau achiziția, impunerea unor condiții nejustificat de oneroase sau discriminatorii față de obiectul contractului sau modificarea ori încetarea nejustificată a relațiilor comerciale cu întreprinderea parteneră.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică atunci când faptele identificate sunt săvârșite în asemenea condiții încât să reprezinte practici anticoncurențiale prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau art. 101 sau 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene..

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică domeniului reglementat de prevederile Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nici domeniului reglementat de prevederile Legii nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar.”

4. Articolul 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3¹

(1) Consiliul Concurenței constată și sancționează practicile de concurență neloială în limita competențelor prevăzute de prezenta lege, din oficiu sau la sesizare, atunci când în cauză există un interes public.

(2) Consiliul Concurenței evaluează măsura în care o posibilă practică de concurență neloială, afectează interesul public, potrivit următoarelor criterii: gradul ridicat de pericol social, importanța sau dimensiunea sectorului economic vizat, numărul de întreprinderi implicate în săvârșirea faptei, numărul de întreprinderi afectate sau durata practicii de concurență neloială.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că nu este îndeplinit niciunul dintre criteriile prevăzute la alin. (2) va comunica autorului sesizării decizia de a nu interveni, motivată de lipsa interesului public, în termen de 45 de zile de la data la care sesizarea este considerată completă.

(4) În vederea evaluării practicilor de concurență neloială autorii sesizărilor trebuie să furnizeze indiciile și, în măsura în care le sunt disponibile, elementele de probă, în legătură atât cu posibila practică de concurență neloială, interesul legitim, cât și prejudiciul produs sau iminența producerii

acestui, precum și toate informațiile necesare analizei cazului, solicitate de către Consiliul Concurenței, sesizarea fiind completă la data primirii tuturor documentelor și informațiilor.

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că sesizarea este incompletă și autorul acesteia nu o completează în termenul acordat de către autoritatea de concurență, sesizarea se consideră a fi retrasă.

(6) În situația în care Consiliul Concurenței constată că practicile sesizate nu intră sub incidența legii, va răspunde în scris în termen de 30 de zile de la data la care sesizarea este considerată completă.

(7) În cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că o posibilă practică de concurență neloială afectează interesul legitim public, dispune efectuarea unei cercetări aprofundate cu privire la aceasta, prin ordin al Președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi contestat numai odată cu decizia prin care se finalizează cercetarea aprofundată. Ordinul se comunică autorului sesizării și întreprinderilor care fac obiectul cercetării aprofundate.

(8) În vederea prevenirii unei pagube iminente, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor practici comerciale neloiale, Consiliul Concurenței poate decide încetarea posibilelor practici de concurență neloială, pe durata cercetării aprofundate.

(9) În urma efectuării cercetării aprofundate prevăzute la alin. (7), Consiliul Concurenței poate constata prin decizie săvârșirea practicii de concurență neloială, dispune interzicerea acesteia, dacă mai este în derulare și aplică amenzi pentru contravențiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din prezenta lege. Decizia Consiliului Concurenței va fi motivată și comunicată părților în termen de maximum 90 de zile de la deliberare.

(10) Consiliul Concurenței poate decide să impună măsuri interimare în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere. Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, termenele și procedura pentru adoptarea de măsuri interimare.

(11) Deciziile Consiliului Concurenței emise în temeiul prezentei legi pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(12) În cazul în care, la finalizarea cercetării aprofundate, se constată că aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente pentru încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni, Consiliul Concurenței va decide închiderea acesteia.”

5. Articolul 3² se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3²

(1) Consiliul Concurenței va stabili prin regulament procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială.

(2) Deciziile Consiliului Concurenței rămase definitive, prin care se constată și sancționează practicile de concurență neloială, au caracter probator cu privire la săvârșirea acestora pentru instanța de judecată investită cu soluționarea acțiunilor în despăgubire pentru prejudiciile cauzate de respectivele practici de concurență neloială.”

6. Articolul 3³ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3³

(1) Deciziile adoptate de către Consiliul Concurenței prin care se aplică sancțiuni contravenționale constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

(2) Deciziile adoptate de către Consiliul Concurenței se publică pe pagina de internet a instituției, ținându-se seama de interesele legitime ale întreprinderilor în cauză, astfel încât secretul comercial să nu fie divulgat.”

7. Articolul 3⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3⁴

(1) Inspectorii de concurență pot solicita întreprinderilor, angajaților, autorităților și instituțiilor publice, precum și țărilor care dețin date relevante, informațiile și documentele care le sunt necesare pentru instrumentarea cazurilor de practici de concurență neloială și pot intervieva, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți, orice persoană care a consimțit acest lucru, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute de lege.

(2) În vederea identificării posibilelor practici de concurență neloială ale întreprinderilor, precum și pentru identificarea uzanțelor cinstite existente în relațiile dintre acestea în diverse sectoare economice, Consiliul Concurenței poate efectua analize preliminare, în realizarea cărora poate solicita date și documente de la orice persoană fizică sau juridică ce ar putea deține informații relevante, indicând temeiul legal, scopul, termenele precum și sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Informațiile colectate potrivit prevederilor alin. (1) și (2) pot fi folosite numai în scopul aplicării legislației în domeniul concurenței.

(4) În scopul constatării și sancționării practicilor de concurență neloială, potrivit competențelor sale, Consiliul Concurenței utilizează instrumentele investigative și aplică procedurile prevăzute la art. 36 – 40 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 4

(1) Constituie contravenții săvârșirea practicilor de concurență neloială prevăzute la art. 2 care afectează interesul public și se sancționează după cum urmează:

a) amendă de la 0,1% - 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării în cazul contravențiilor săvârșite de întreprinderi, dar nu mai puțin de 10 000 lei;

b) amendă de la 5.500 lei la 11.000 lei pentru contravențiile săvârșite de persoane fizice.

(2) În cazul în care persoanele fizice sau juridice recunosc, în mod expres, săvârșirea practicilor de concurență neloială prevăzute la art. 2, care afectează interesul public, în termen de 30 de zile de la comunicarea notei de concluzii, termen acordat pentru exprimarea punctului de vedere cu privire la faptele imputate, autoritatea de concurență poate aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 20 % din amenda finală. Termenul acordat pentru exprimarea punctului de vedere cu

privire la faptele imputate în cazul contravenției prevăzute la art. 2 alin. (2) și, implicit, pentru recunoașterea faptei, este de 7 zile.

(3) Exercițarea de către persoanele fizice sau juridice a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin. (2), referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

(4) Constituie contravenție următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice sau juridice:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 3⁴;

b) furnizarea de informații, documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate;

c) refuzul nejustificat al întreprinderilor de a se supune inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 3⁴;

d) nerespectarea măsurilor impuse de către Consiliul Concurenței prevăzute la art. 3¹ alin. (9), (10) și (11);

(5) Săvârșirea de către întreprinderi, autoritățile și instituțiile publice a contravențiilor prevăzute la alin. (4) se sancționează cu amendă de la 0,01% - 0,1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării, dar nu mai puțin de 5000 lei. În cazul autorităților și instituțiilor publice amenda va fi stabilită în intervalul de 5000 lei – 50 000 lei.

(6) Săvârșirea de către persoanele fizice a contravențiilor prevăzute la alin. (4) se sancționează cu amendă de la 600 lei la 2.500 lei.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (5), în cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea mai recentă cifră de afaceri înregistrată de întreprindere. În ipoteza întreprinderilor nou înființate, care nu au înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, acestea vor fi sancționate cu sumă fixă, minimă, prevăzută pentru fiecare contravenție.

(8) În cazul nerespectării măsurilor prevăzute la art. 3¹ alin. (9) și (10), Consiliul Concurenței poate obliga persoanele fizice sau juridice la plata unor amenzi cominatorii în cuantum de 0,01% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai puțin de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere.”

9. Articolul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 4¹

(1) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute de prezenta lege se face ținându-se seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului proporționalității.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la art. 4 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii contravențiilor. În cazul contravențiilor continue sau

continuate, prescripția începe să curgă de la data încetării ultimului act sau fapt de concurență neloială în cauză.

(3) Orice acțiune întreprinsă de către Consiliul Concurenței în scopul analizei preliminare sau în scopul cercetării aprofundate a unei încălcări a legii întrerupe cursul termenelor de prescripție prevăzute la alin. (2) Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării acțiunii întreprinse de către Consiliul Concurenței, făcută către cel puțin o persoană fizică sau juridică care a participat la săvârșirea încălcării legii.

(4) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și (4) lit. a) și d) se realizează prin decizie a Consiliului Concurenței.

(5) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. b) și c) revin inspectorilor de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți.

(6) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege nu li se aplică prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale.

(7) Contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și (4) lit. a) și d) nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. b) și c) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5 – 7, art. 28 alin. (1) și art. 29.

(9) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute de prezenta lege poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, la cel puțin 2 ani, în funcție de rata inflației.

(10) Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de prezenta lege se poate introduce plângere la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs ce se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București.”

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 7

(1) Orice persoană care are un interes legitim privat se poate adresa direct instanțelor de judecată competente pentru încetarea și interzicerea practicilor de concurență neloială, pentru acoperirea prejudiciilor patrimoniale și morale suferite ca urmare a acestora, fără a fi necesară parcurgerea vreunei formalități în fața Consiliului Concurenței.

(2) Acțiunile izvorând dintr-o practică de concurență neloială sunt de competența tribunalului locului săvârșirii faptei sau în a cărui rază teritorială se găsește sediul pârâtului; în lipsa unui sediu este competent tribunalul domiciliului pârâtului.

(3) În vederea prevenirii unei pagube iminente, instanțele judecătorești competente pot dispune, în procedură de urgență, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor practici comerciale neloiale, încetarea, respectiv interzicerea acestora până la soluționarea cauzei.

(4) Instanța, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cheltuiala autorului încălcării, măsura publicării, integrale sau parțiale, a hotărârii judecătorești cu privire la o practică de concurență neloială, într-un ziar de largă circulație, disponibil atât în format fizic, cât și în format digital.

(5) În cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, Consiliul Concurenței poate, la cererea instanței, să acorde asistență acesteia în vederea determinării cuantumului despăgubirilor, dacă autoritatea de concurență consideră adecvată această asistență.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 8

Acțiunea penală în cazurile prevăzute la art. 5 se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea camerei de comerț și industrie teritoriale sau a altei organizații profesionale.”

Art. 6

Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 4, după alin. (3), se introduc trei noi alineate, alin. (4) și (5), având următorul cuprins:

”(4) În perioadele de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, starea de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative, pentru produsele sau categoriile de produse și/sau serviciile stabilite ca fiind în situație de risc speculativ prin hotărâre de Guvern, sunt interzise faptele unor întreprinderi față consumatorul persoană fizică care constau în: practicarea unor prețuri nejustificat de mari, limitarea producției sau a vânzărilor, acumularea de mărfuri în scopul creării unui deficit pe piața internă și revânzării lor ulterioare la un preț crescut în mod artificial.

(5) Prevederile cuprinse la alin. (4) nu se aplică atunci când faptele identificate sunt săvârșite în asemenea condiții încât să reprezinte practici anticoncurențiale prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau art. 101 sau 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

(6) Prevederile art. 58 și art. 61 se aplică, în mod corespunzător, și pentru situațiile prevăzute la prezentul articol, bunurile urmând a fi predate Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

2. La alineatul (1) al articolului 50, după litera f), se introduce o nouă literă, lit. g), având următorul cuprins:

g) încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (4), de către operatorii economici, se sancționează cu amendă între 0,1% și 1% din cifra de afaceri, dar nu mai puțin de 10 000 lei.

3. După articolul 50, se introduce un nou articol, art. 50¹, cu următorul cuprins:

“Art. 50¹

(1) Cifra de afaceri cuprinde totalitatea veniturilor operatorului economic realizată pe teritoriul României, în anul financiar anterior sancționării, determinată conform reglementărilor contabile în vigoare, ca sumă a veniturilor realizate pe teritoriul României în anul financiar anterior sancționării din comercializarea produselor sau serviciilor care au făcut obiectul încălcării sau, suma aferentă serviciilor de marketing contractate sau derulate cu promovarea produselor sau serviciilor care au făcut obiectul încălcării pe teritoriul României, oricare este mai mare, din care se scad exporturile și sumele datorate cu titlu de obligații fiscale.

(2) În cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea mai recentă cifră de afaceri înregistrată de întreprindere. În ipoteza întreprinderilor nou înființate, care nu au înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, acestea vor fi sancționate cu sumă fixă, minimă, prevăzută pentru fiecare contravenție.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune măsuri în aplicarea art. 4 alin. (4), prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau prin decizie emisă de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Contestarea în instanță nu suspendă de drept executarea măsurilor dispuse.

(4) Prin ordin al Președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă procedura de stabilire și aplicare a sancțiunii la cifra de afaceri, măsurile ce pot fi dispuse, cât și instrucțiunile referitoare la procedura de lucru.

(5) Pentru stabilirea și aplicarea sancțiunii la cifra de afaceri, prin ordin al Președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se constituie, conform art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, o comisie ce are ca scop analizarea documentelor de control și stabilirea sancțiunii.

4. După art. 58 se introduce un nou articol, art. 58¹, cu următorul cuprins:

“Art. 58¹

(1) În aplicarea art. 4 alin. (4), pentru limitarea prejudicierii consumatorilor, agentul constatator poate dispune următoarele măsuri:

- a) revenirea la prețul inițial de vânzare de pe site-ul comerciantului într-un termen de maxim 24 de ore precum și oprirea de la comercializare;
- b) revenirea la prețul inițial de vânzare la punctul de lucru controlat în termen de 24 de ore de la comunicarea documentului de control.”

(2) Contravenției prevăzute la art. 50 alin. (1) lit. g) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 8, alin. (2), și al art. 28, alin (1).

(3) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru contravenția prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. g), termenul de prescripție a constatării și aplicării sancțiunii contravenționale este de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(4) Prevederile art. 51 alin. (7) și art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

Capitolul III Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 7

Dispozițiile art. 5 pct. 3 și 8 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8

Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare și cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.